

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **BIB, a. s.**, se sídlem Sladkovského 383, Pardubice, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 9. 4. 2015, č. j. 52 A 19/2015 – 19,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 13. 5. 2015 doručena kasační stížnost podaná jménem žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, ze dne 9. 4. 2015, č. j. 52 A 19/2015 – 19, kterým bylo zastaveno řízení proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 16. 12. 2014, č. j. KrÚ 80779/2014/ODSH/14, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, odboru správních agend, oddělení přestupků, ze dne 30. 9. 2014, č. j. OSA/P-998/14-D/30 o uložení pokuty ve výši 20.000 Kč za správní delikt podle ust. § 125d odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Kasační stížnost stěžovatele však neobsahovala všechny náležitosti podle ust. § 37 odst. 3 s. ř. s.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 3 věty první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V daném případě nebyla kasační stížnost opatřena podpisem stěžovatele nebo jeho zástupcem. Nejvyšší správní soud nemohl bez doplnění této náležitosti v řízení o kasační stížnosti pokračovat, proto stěžovatele usnesením ze dne 25. 5. 2015, č. j. 7 As 121/2015 - 10, vyzval k odstranění výše uvedeného nedostatku kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení této výzvy a rovněž ho poučil ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. o následcích pro případ, že výzvě nebude ve stanovené lhůtě vyhověno. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 25. 5. 2015. Stěžovatel však na výzvu soudu k odstranění nedostatku podpisu kasační stížnosti nereagoval. Nejvyšší správní soud přitom v citovaném usnesení zcela konkrétně uvedl, jak má být tento nedostatek odstraněn.

Nejvyšší správní soud ve vztahu k dané právní otázce odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28. 3. 2002, sp. zn. 20 Cdo 2409/2000, který dospěl k závěru, že *„stejně účinky jako to, že účastník řízení (dodatečně) připojí svůj podpis přímo na podání, kde dosud chyběl, má se zřetelem ke sledovanému účelu i takový postup, kdy se s tímto podáním následně, podáním již vlastnoručně podepsaným, ztotožní, anebo - odkazuje na ně - je nahradí (podepsaným) podáním novým. [...] Nedostatek podpisu lze zhojit i podepsaným doplněním odvolání, z něhož je souvislost s dřívějším nepodepsaným nesporná, a jestliže je z projevu vůle osoby, jež tento úkon činí, zřejmé, že tímto podáním sleduje právě to, aby vada podání původního byla odstraněna.“* O tuto situaci se však v projednávané věci nejedná. Jelikož stěžovatel vadu kasační stížnosti přes výzvu soudu neodstranil a pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč stěžovateli podle ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu